

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De cena domini. Cap[itulum]. xxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De cena domini

scda ipm negauerit. In pma appellauerit eū saluatozē dicētes: osanna. i. salua obsecro. In scda negauerit ipm saluatozē dicētes. saluos alios fecit: seipm saluū facere nō pōt. In pma dixerit eū bhādictū in noīe dñi. In scda maledi crū z malefactorē esse: et crucis paribulo eum figendū dicentes. Tolle tolle crucifige zc.

De cena domini.

Cap. xxvi.

Ena facta cū

diabolus misisset in cor: vt traderet euz iudas scarioth: surrexit a cena et posuit vestimenta sua. Job. xiiij. Videm? em q̄ quādo amici se parant abinuitē: solēt primo inuitē epulari

Hic sciens xps q̄ cito ab aplis suis separari deberet: p̄us cū ipsis cenare voluit. Unde Lu. xxiij. Desiderio desiderauit h̄ pascha mā. vo. au. re. pa. In hac ḡ cena xps assumpsit psonā amici: personā serui: z psonā epi. Personā liquidē amici accepit hoc q̄ tā familiariter comedit. In hac cena comedit agnū paschale. Et q̄liter comedit debeat habere. Exo. xij. Non comedetis ex eo crudū quid nec coctū aqua: sed tñ assum igni. Hic aliqua phibent. i. vt nō comedat crudus: nec aqua coctus: z q̄ sit igne assatus. Caro h̄o elicta lz sit cocta: nō est tñ adeo sapida. Illi ergo comedunt cruda qui habent cor: crudū. i. non coctus igne amoris. Illi comedunt elictum qui nō habent in corde sapozē deuotionis. Illi comedunt assatum igne qui habent cor: coctū igne amoris et sapidum. Secūdo debet comedi eius caput euz pedibus z intestinis. Caput istius agni est eius diuinitas. Unde. i. Cor. iij. xi. Caput ei? deus est: pes ei? humanitas que est infirma in natura. Intestina ei? sunt aia. Omnia ista debemus comedere. Fuerunt quidā heretici qui dixerunt christū non esse verum deum: isti caput non comedebāt. Alij dixerūt eum non esse verū hoīem nec habere verā carnem: sed fantastica: isti pedes non comedebāt. Alij dicebāt eū non habuisse animā rationālē: sed loco anime solus diuinitatē: isti intestina nō comedebāt. Nos ergo fideles caput z pedes cū intestinis comedamus: vt de eius diuinitate anima: z carne fideliter sentiamus. Tertio debet comedi cū lactucis agrestib?. i. cū amaritudine dolendō de peccatis oibus. Norandū q̄ quidā sunt qui comedunt istas lactucas integras: quidā cōtritas: quidā succū ipsarum. Sunt em̄ quidā qui habent de suis peccatis superficialē dolozē que attritio prestā dicit: isti sumūt istas lactucas integras. Talis attritio nō iustificat peccatozem plene. Hiere. v. Percussisti eos z nō doluerūt: attriuisi eos z renuebant accipere disciplinā.

Alij sunt maioris pfectiois: qui se nō solum peccata conterūt: sed etiā lachrymas emittūt: isti sumūt agnum cum succo lacrucarum. i. cum abundantia lachrymarū. Grego. in moral. Lactucos cum lactucis agrestibus sunt edēde: vt euz corpus redēptoris accipimus nos p peccatis nostris in fletibus affligamus: quare ipsa amaritudo penitente abstergit a mentis stomacho peruerse humorē vitiozū. Quarto debet comedi cum panibus azimis. i. cū panibus nō fermentatis. Paues comedit cum fermento fm Grego. qui bona sua cū corruptione vane glorie facit: q̄b? dñs dicit. Sacrificate de fermento laudes. De fermento namq̄ immolat qui deo de rapina parat. Sed ille sine fermento comedit: q̄ se a mala societate custodit. i. Coz. v. Modicū fermentum totā massam corrūpit. Secūdo xps assumptit personā serui: in eo q̄ pedes suoz discipuloz lauit. Lauit autē pedes corporales: spūales. Primo lauit corporales in exemplū z documētū: in exemplū quidē humilitatis: vt ipse dicit. Exemplū dedi vobis: vt vos ita faciatis. Istas tamē humilitatē petrus abhoruit dicēs. Non lauabis mihi pedes in eternū. Qui rñdit xps. Si non lauero te non habebis partem mecum. Tunc petrus timore amore percussus obrulit lauandos pedes manus z caput. Sed christus corripuit eū asserens q̄ non indigebat lotionē capitis nec manū: sed tñ pedum. Per caput intelligitur intērio: per manus operatio: p pedes affectio. Duo prima scz intērio et operatio in petro mūda erant: et ideo lotionē capitis et manū non indigebat. Habebat autē intēriōnē in omnibus bonam: operationē mūdā. Secūdo lauit pedes in documētū ad ostendendum q̄ prelati debent lauare subditos. Tunc autē non bene lauat: aut quia manus est iniqua: aut quia aq̄ est turbida z imūda. Eccl. xxxij. Ab imūdo quis mundabit. Grego. Prius oportet te mundari si alium vis mūdare. sapientē prius fieri z sic alios facere sapientes. lumen steri: z sic alios illuminare. accedere ad deum: z sic alios adducere. sanctificari: z sic alios sanctificare. Item man? habere rectas: z sic esse recti cōsiliū: vt pura rectū dare consiliū. Secūdo aliquādo aqua est imūda: aqua imūda est amor mūdi. Hiere. ij. Quid tibi in via egypti vt bibas aquam turbidā. Talis em̄ aqua non lauat: sed cōmūnat. Aug. Quisq̄ est in mundo ad reuenit qui fecit mūdum vt eripiat te de mūdo: quia si aliqua delectatio te delectet in mūdo sempervis esse in mūdo: si tamē aliqua necessitas te retinet: mūdus scz deus habitat in te qui mūdā mundos et eris mūdus. Tertio quādo ipa macula pedū ex nimia frequēratione efficitur nimis tenax z inueterata. Eccl. xxxij. Qui baptizatur a mortuo. i. q̄ lauat a mortali peccō: z iterū tangit mortuū qd̄ p̄fuit lauatō ei? An. ij. Petri. ij. Facta sunt posteriora deteriora priorib?. Lōcutus illis

illud. Lapis reuersus ad vomitū suū: et sus lo-
 ra iterū in volutationē luti. Tertio lauit pedes
 spiritualiter aqua sui sanguinis. De quo dicitur
 apocal. ij. Lau erunt stolas suas in sanguine
 ne agni et dealbauerūt eas. Ex quo magis san-
 guis xpi dealbare dicitur. videtur quod habet vir-
 tutem lactis: et non sanguinis. Lac enim est san-
 guis in vberibus excoctus. Sanguis autem xpi
 fuit excoctus in corpore suo et in corde nostro.
 In corpore suo fuit excoctus igne amoris sui
 qui tam vehementer in corpore suo ebullit: quod
 aperito latere cum impetu emanauit. In corde
 autem nostro sunt duo vbera: scilicet intellectus
 et affectus. Dicitur autem excoqui in vberibus
 intellectus per meditationem: et in vberibus affectus
 per deuotionem: et sic sanguis xpi in suo corpore: et in
 nostro corde per meditationem et affectionem ver-
 titur in albedinem: et animas nostras dealbat
 et mundat. Apocal. i. Lauit nos a peccatis nos-
 tris in sanguine suo. Tertio accepit xps perso-
 nam episcopi quando: scilicet panem et vinum in cor-
 pus suum transmurauit et apostolis potestatem
 cōficiendi dedit. Et ista est maior potestas que
 vniuersi homini data fuit. Est enim potestas dei ma-
 gna facere aliquid de aliquo: sicut quando fecit
 hominem de terra et eum de costa adē. Est et
 alia potestas dei maior: sicut de nihilo aliquid
 facere: sicut fecit celum et terram. Est et tertia
 maxima sicut de creatura creatoris. Istam pote-
 statem non dedit angelis: sed solis sacerdotibus:
 quia diuina virtute in corpus et sanguinem spe-
 cialiter panis et vini conuertitur. Unde eusebius.
 Inuisibilis sacerdos. i. xps per ministros suos
 osuibilis creaturas in corpus et sanguinem suū
 sacra potestate conuertit verbo suo: scilicet illo
 hoc est enim cor. et c. Unde non debet aliquis ar-
 tendere ad visum suū. quia visus putaret se vi-
 dere colorem panis: nec ad gustum: quia puta-
 ret se sentire gustum panis: nec ad olfactum: quod
 putaret se sentire odorem panis et vini: sed at-
 tribuere debet ad auditum: quia cum audit conse-
 crationis verba ita est oīno sicut audit. Hoc est
 enim cor. et c. quod significatum est. Gen. xxvij. in
 isaac qui cum benedixisset iacob fuit deceptus
 eius visus: quia oculi sui caligauerant et ipsum
 non agnouit. Fuit deceptus olfactus: quia cre-
 didit se sentire odorem vestimentorum esau. Fu-
 it etiam deceptus gustus: quia credidit se com-
 edere de venatione esau: et comedit de venatio-
 ne iacob. Fuit et deceptus in tactu: quia puta-
 bat se tangere manus esau: et tangebatur manus
 iacob. Sed auditus qui vocem iacob audiuit
 non fuit deceptus: imo dixit. Vox quidem Iac-
 ob est. Sic etiam in isto sacramento omnes alij
 sensus decipiuntur preter auditum: et ideo om-
 nes qui fideles audiunt verba consecrationis fir-
 miter et veraciter credere debent: quod corpus xpi
 est et sanguis eius.

De sancto Claudio. Cap. xxvij.

Claudius

ex nobili salis-
 nensium prin-
 cipum: seu pa-
 latinorum ge-
 nealogia ortū
 duxit. Qui vsq; ad septennium
 perugili cura in domino pa-
 rentum in dei timore nutritus:
 postea probatissimis literarum
 magistris instruendus traditur. Sub qui-
 bus in breui: non solū artes quas liberales vo-
 camus: verū etiā libros veteris ac noui testamē-
 ti cum diuersis gestis sanctorū pius adolefcēs
 sedule perlegendo apprehendit. Erat enim iā
 in hac etate ingenio docilis: corde feruidus: et
 sanctis operibus totus deditus: nec sinebat diem
 aliquem sine bonis operibus pertransire. Et il-
 cet iuuenis esset etate: nihil tamē puerile ges-
 sit in opere. Nunquā in foris choristationibus:
 seu quibuscumq; mūdantis spectaculis inuenit:
 sit: sed personis religiosis et honestis se associās
 cum eis dulciter de virtutum exercitijs confes-
 rebar. Litus verba iam sale sapientie condita
 intantū rationabilis: ac dulcia erant: quod omnium
 ad se prouocabant affectum. Quapropter pro-
 uecti et sapientes ipsum plurimum diligebant ve-
 lut puerulum sanctū et virtuosum: alij vero ado-
 lescentem affabilem et prudentē venerabantur.
 Personis autem inhonestis: aut scurrilibus se
 subtrahens consortia ipsorum omnimodē fugie-
 bat. Nunquā cum mulieribus iuuentibus absq;
 rationabili causa locutus fuit: nec de qualicum-
 que neppando verbo vel opere: non de risu inhone-
 sto: vel aliqua alta animi leuitate est notatus.
 Super omnia vero ecclesias dei frequētabat: pri-
 cipue dominicas et festiuis diebus missas cum
 ceteris horis canonicis et sermones diuinos cum
 summa deuotione auscultando. Crescente igi-
 scitatis eius fama cum iam vicesimū etatis sue
 annū attingisset: sperta militā seculari in cano-
 nicum b'suntinēsis ecclesie est electus. Unde
 quotidie in melius proficiens horis canonicis
 diurnis pariter et nocturnis studuit interesse.
 Libros sacre scripture diligenter reuoluere: et
 per omnia sicut verus dei famulus absq; repre-
 hensionis nota se habere. Tantūq; breui tem-
 poris spacio diuina gratia ipsum prosequente
 in operibus sanctis sacraque doctrina claruit: ut
 in totius burgū die finibus equalis sibi nequa-
 quā inueniretur: quod in libris quos edidit qui
 vsq; nunc in monasterio iurenfi permanent cla-
 rius perpedit potest. Singulis diebus exceptis
 diuicis et festis solenniōribus: non nisi semel in
 die refectionē sumebat. Sepe noctes in oratio-
 ne lectione siue sancta meditatione perugiles
 ducebat. Lastū se et mundum ab omni coinqui-
 natione custodiebat: in vestimentis mediocri-
 bus